N°. 267. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . f 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegelregt daaronder begrepen.

DINGSDAG 4 APRIL.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement f 70, Ned. Cour.

De Conversie-wet.

Het stellige berigt, dat wij, reeds eenigen tijd geleden, gegeven hebben van de aftreding des heeren VAN HALL, als tijdelijk Minister van Finantiën, en zijne vervanging door den heer Dr. A. VROLIK, voorzitter van het Muntcollegie, werd Zaturdag-avond door de *Nederlandsche Staats-Courant* bevestigd. Naar het schijnt heeft de heer VAN HALL berekend, dat de werkzaamheden bij het Departement van Buitenlandsche Zaken tegen de maand Mei — het tijdstip, waarop des heeren BAUDS vergelijking tusschen het ministriëel talent van den heer VAN HALL en een goochelaar begint vat te krijgen — van dien omvang zullen worden, dat de portefeuille van Finantiën voor hem alsdan te zwaar zal zijn. Met 1 Mei zal de heer VAN HALL alzoo „onder dankbetuiging voor de door hem bewezen diensten„, *als Minister van Finantiën* aftreden.

Het blijkt nogtans, uit de Memorie van Beantwoording, die *thans* op het verslag der Tweede Kamer betrekkelijk de Conversie-wet, het licht ziet, dat de heer VAN HALL dan toch *iets*, vóór zijne aftreding, wenscht gedaan te hebben: al is het dan ook eene ijdele poging, om aan de Vertegenwoordiging en aan de Natie het betoog op te dringen, dat *zwart* eigenlijk *wit* is. Ieder ander Minister zou, erkentelijk voor de openhartigheid, waarmêe de Kamer hare afkeurende meening over een ministriëel kunst-gewrocht had geuit, zich gehaast hebben, zoodanig kunst- en vliegwerk in te trekken, of het althans in de cartons van het Ministerie te begraven; onder dankbetuiging, dat de Kamer het niet tot eene openlijke verwerping heeft willen laten komen. De heer VAN HALL behoort evenwel niet tot die categorie van Ministers; en, met zijne gewone ijdelheid, *zijne* meening oneindig hooger schattende dan die der Tweede Kamer en van de geheele drukpers, heeft hij, waarschijnlijk met de would-be finantiële redeneringen van den heer J. B. uit *de Nederlander* naast zich, een antwoord geschreven, ten betooge, dat de Kamer, en drukpers zijn conversie-plan eigenlijk niet begrepen en het niet beschouwd hebben uit dat standpunt, van waar het eigenlijk behoorde beoordeeld te worden!! Wij erkennen, dat alleen de heer VAN HALL in staat is, om dergelijke wanhopige poging te ondernemen; en de Commissie van Rapporteurs heeft, op het verlangen der Regering, besloten, om het Conversie-plan aan een tweede onderzoek in de sectiën der Kamer te onderwerpen. Dit besluit is ons zeer aangenaam geweest; want onze overtuiging staat vast, dat dit tweede onderzoek slechts het oordeel zal bevestigen, hetwelk het eerste tot slotsom had; en dat de heer VAN HALL wèl zou gedaan hebben, indien hij van zijn geheele plan niet meer gerept hadde.

Wij stellen ons voor, onze lezers zeer spoedig bekend te maken met ons oordeel over het „gunstiger licht„, hetwelk de tijdelijke Minister verklaart, thans over zijn plan te hebben geworpen; wij treden derhalve hier in geene bijzonderheden. Het is voor ditmaal voldoende te zeggen, dat de Minister in zijn ontwerp van wet slechts geringe wijzigingen heeft gemaakt, die op het oordeel over den aard en de strekking van het conversieplan geenerlei invloed kunnen oefenen.

De heer VAN HALL heeft evenwel, om wat men noemt „een slinger om den arm te houden„ en ten einde geen vollediger échec te lijden dan nu reeds is geleden, zeer behendig de opmerking gemaakt, „dat, „indien vóór dat dit wetsontwerp in openbare beraad„slaging gebragt wordt, een definitief hoofd van het „Departement van Finantiën *wordt benoemd*, aan dezen „volle vrijheid moet verblijven om te bepalen, of hij „begrijpt den Koning te moeten aanraden de behande„ling daarvan te laten doorgaan, dan wel het tijdelijk „terug te nemen, ten einde voor zich tijd en gelegen„heid te hebben om te beslissen of hij het doelmatig „acht later al dan niet daarop terug te komen.„

Is nu, definitief Minister van Finantiën is reeds *nu* benoemd; en wanneer Dr. VROLIK zich met het conversie-plan van den heer VAN HALL niet mogt vereenigen, dan zien wij niet in, waarom hij het reeds nu niet zou verklaren. Men zou dan de Tweede Kamer een tweede onvruchtbaar onderzoek kunnen besparen. Wij zien, derhalve, in deze reserve slechts een handig middel, om, wanneer de overtuiging zal zijn verkregen, dat de TweedeKamer niet gediend is met het „gunstiger daglicht„ des heeren VAN HALL, zich een nog gevoeliger échec te besparen en dan de voordragt in te trekken, op grond, dat de nieuwe Minister van Finantiën zich met het plan niet kon vereenigen!!

Wij meenen reeds dadelijk te moeten constateren, dat dit „handige middel„, gelijk de heer BAUD zou zeggen, ons niet is ontsnapt; en inderdaad, nu een Minister van Finantiën definitief *is* benoemd, is het zelfs vreemd, dat men eene Memorie van Beantwoording heeft ingezonden, *alvorens* zich te vergewissen van de meening des nieuwen Ministers betrekkelijk het aanhangige plan. Eene voordragt van wet, waarbij gepoogd wordt om staatsschuld te verwisselen, is toch geen onderwerp van ondergeschikt belang, maar een der zoodanigen, die geacht moeten worden rijpelijk in den *Ministerraad* te zijn overwogen. En nu zou het wel vreemd mogen heeten, dat, terwijl zoodanig plan aanhangig was, men hem, die, als Minister van finantien optredende, met de *uitvoering* belast zal moeten zijn, zelfs niet had gevraagd, *hoe hij over de zaak dacht?* Dit zou nog te vreemder zijn van dit Ministerie, wanneer men overweegt, dat de heer VAN DOORN ook al in het kabinet getreden was, zonder dat men zich over finantiële plannen had verstaan en dat hij ten gevolge daarvan later heeft moeten aftreden.

De gemaakte reserve kan dus wel niet anders beschouwd worden, dan als een middel tot eene *retraite*, aan welke wij echter den naam van *honorable* niet zouden willen geven; en de geheele poging, die de heer VAN HALL beproeft, om zijn conversie-plan er door te slepen, schijnt ons toe te zijn het gevolg van eene alleen uit ijdelheid verklaarbare valsche vergelijking tusschen den invloed van den tijdelijken finantie-Minister van 1843 en dien van 1854.

De uitkomst zal bewijzen, in hoever wij ook in deze zaak juist gezien hebben.

Het *Weekblad van het Regt* zegt het volgende omtrent het wetsontwerp, houdende eenige veranderingen in het bestraffen van misdrijven, door het krijgsvolk te water gepleegd.

„Bij dit ontwerp wordt voorgesteld de afschaffing van het kielhalen en van de ra vallen gepaard met eene reformatie van het laarzen en slaan met handdaggen.

„Wij zien eerstdaags eene soortgelijke voordragt voor het krijgsvolk te gemoet; en wij vragen: is dit nu de zoo lang gewenschte en beloofde herziening onzer militaire wetgeving? — Treurig vooruitzigt!

„Het kan zijn, dat de verzachtingen en verbeteringen van dit ontwerp zeer fraai en goed zijn. Wij willen het gelooven, ofschoon wij van de physiologie der touwen, knutteltjes, loglijnen en handdaggen weinig verstand hebben.

„Hoe het zij, wij zullen ons met dit ontwerp niet bezig houden. Als wij er van spreken, dan is het alleen, om protest aan te teekenen tegen zoodanige toepassing van het stelsel der partiële wijziging.

„Neen, onze legers en vloten hebben regt op en behoefte aan meer dan dat. Lang genoeg zijn zij vernederd en miskend door een stelsel van regtspleging, dat niet meer is van dezen tijd, en dat men voor alle andere standen der maatschappij als onbruikbaar, als onmenschelijk, als onverstandig heeft verworpen.„

„Wij zien in zulke wetten niets anders dan eene poging om iedere degelijke herziening uit te stellen ad *calendas graecas*, die, wij vreezen het, maar al te wel gelukken zal.

„Wat ons betreft, wij wenschen in ons geheel te blijven, en wij willen op geenerlei wijze medewerken tot daarstelling van iets, [illegible]

Nederlanderachtigheden.

De Nederlander neemt in n°. 1149 den schijn aan, alsof de anti-revolutionaire partij nooit zou begeeren, dat *de Roomsch Catholieke Kerk in hare regten werde verkort.*

„Wie zijn het,„ vraagt zij: „door wier tegenspraak *de wet op de kerkgenootschappen* ontdaan is van al hetgeen ter verkorting van het regt der Roomsch-Catholieke kerk had kunnen strekken? Wie zijn het, die dit alleen gewild hebben: dat het gezag der *wereldlijke overheid*, waar het Ultramontanisme in haar gebied ingreep, met het oog op de Grondwet en op de regten ook der Protestanten, zou worden beschermd?„

Wij ontkennen niet, dat het wetsontwerp op de kerkgenootschappen, op aandrang der anti-revolutionaire leden, minder knellend is geworden; maar nimmer hebben wij daarin het bewijs kunnen zien van eenige onbekrompen en belanglooze welwillendheid ten opzigte onzer Roomsch Catholieke landgenooten.

Nog wordt er gesproken van eene *regtmatige* opgewondenheid der Aprilbeweging, ofschoon geen eerlijk en echt protestant, veelmin een Roomsch Catholiek opgewondenheid geoorloofd, opgewondenheid der Aprilbeweging regtmatig noemen zal.

„De anti-revolutionaire partij had er belang bij voor het oog der Natie, maar ook in hare kerkelijke rigting en in hare verhouding tot het Ministerie een rol te spelen, die een eerlijke partij door hare dubbelzinnigheid niet spelen zou. De uitkomst heeft geleerd, dat de anti-revolutionaire partij sedert de Aprilbeweging geene sympathie kan opwekken, bij de liberale protestantsche of bij de katholieke of bij de constitutionele partij.

De anti-revolutionaire partij stelt hoogen prijs op de vrijheid tot oprigting van bijzondere scholen der eerste klasse.

De Nederlander vraagt in n°. 1150, nadat zij in n°. 1149 had herinnerd aan de gelegenheid ter nadere toetsing van een gewigtig bezwaar tegen den *tegenwoordigen* Minister van Binnenlandsche Zaken:

„Wat zal nu van de *schriftelijke interpellatie* omtrent het verzoekschrift van *Uithuizen* het gevolg zijn?„

Het antwoord kan niet twijfelachtig zijn naar hetgeen uit n°. 1151 blijkt:

„Z. E. de Minister van Binnenlandsche Zaken heeft, bij missive van 14 *Junij* 1853, aan de adressanten, *in naam des Konings*, te kennen gegeven, dat noch burgemeester en wethouders, noch Gedeputeerde Staten *gezind* zijn, de verzochte vergunning te verleenen, en alzoo, *vermits de betrokken autoriteiten niet gedwongen kunnen worden de gevraagde magtiging te verleenen*, aan het verzoek der adressanten niet kan worden voldaan.„

Naar ons inzien is dit antwoord geheel in den geest van het Ministriëel programma van April 1853, dat door de anti-revolutionaire partij grootelijks is geroemd als het kenmerk der *ware*, iet of wat anti-revolutionaire rigting. De heer Groen is *niet* ontvankelijk bij de interpellatie voor de regtbank van het gezond verstand.

De heer Thorbecke wél.

De Nederlander haalt in n°. 1134 het oordeel van Prof. VISSERING aan over de *statistiek der armoede*.

„Bij de behandeling der voordragt op het *Armbestuur*, mag ter matiging van de noodkreeten over het *Pauperisme*, aan de opmerking worden herinnerd van Prof. Vissering: dat zelfs de meest vermaarde Staathuishoudkundigen in de laatste jaren, met opzigt tot de *statistiek der armoede*, schromelijke [illegible] hebben begaan.„

Wij verblijden ons, dat door [illegible] oordeel van onzen bekwamen [illegible] noot ook eenige waarde [illegible]

Wij hebben [illegible] onze beschouwingen [illegible] besturen voor [illegible] eigenlijke basis [illegible] behoeftigen of bedeelden en [illegible] van 85 dezer besturen [illegible] op een hoogst aan[illegible] die door de individuële liefdadigheid [illegible] ondersteund.

[illegible] VISSERING heeft de opmerking gemaakt, om er [illegible] gebruik van te maken; — niet, om [illegible] verleiden tot het sluiten der oogen voor den waren toestand der kwaal.

Die opmerking is ook bij het verslag over 1850 reeds

door de Regering benuttigd: zij werd ook bij dat over 1851 niet uit het oog verloren.

Prof. Vissering wil de waarheid en voor valsche berekeningen waarschuwen.

De Nederlander stelle er prijs op.

Buitenland.

ENGELAND.

In de zitting van het Hoogerhuis verklaarde de graaf van Aberdeen, in antwoord op eene interpellatie van lord Roden, dat het Hr. Ms. voornemen was, om een dag te bepalen voor een bededag ter gelegenheid van den oorlog. Lord Clarendon wenschte hierop het huis geluk met de geestdrift en eenheid van gevoelens, die de natie bezielen nopens den oorlog. Hij zou niet terugkomen op de aanmerkingen van hen, die beweren, dat de regering niet genoeg had gedaan om den oorlog af te wenden, of van hen die zeggen, dat zij dien te zeer had geprovoceerd. Wat het overleggen der stukken betreffende de geheime correspondentie met Rusland aangaat, de regering zou nimmer tot de openbaarmaking daarvan overgegaan zijn, indien Rusland deze niet had uitgelokt, hoewel niets meer strekken kon, om de regering te regtvaardigen dan juist deze stukken, daar het bedrog, door Rusland beoogd, hierdoor aan het licht is gekomen, alsmede de goede trouw, waarmede Engeland jegens een zijner bondgenooten heeft gehandeld. Daarop trad de edele lord in eene schets van de reeks gebeurtenissen, waardoor de oorlog onvermijdelijk is geworden. — Frankrijk en Engeland waren door de meeste overeenstemming bezield, hoewel hij de overeenkomst met dit land nog niet ter tafel kon leggen. Er had eenig misverstand plaats gehad nopens het teekenen van het verdrag te Konstantinopel en ook dit kan nog niet aan het huis overgelegd worden.

Wat de andere mogendheden betreft, had Oostenrijk zich zeer goed gedragen, en hoewel tusschen die mogendheden en Pruissen in den loop der onderhandelingen eenig verschil van gevoelen ontstaan was, zoo hoopte hij echter, dat deze mogendheden zullen inzien, dat hunne wezenlijke belangen bestaan, in een wederkeerig goed begrip niet alleen, maar ook in eene toetreding tot de staatkunde, die door de westelijke mogendheden was aangenomen. Hij vertrouwde dat, zoo niet bij den aanvang van den strijd, deze mogendheden dan toch op het einde daarvan, aan de zijde van Frankrijk en Engeland zullen gevonden worden, gereed om den vrede op vaste grondslagen te herstellen. De vrede zou niet duurzaam zijn, zoo aan den eenen kant Rusland teruggeslagen, aan den anderen kant de regten en privilegien der Christelijke onderdanen van den Sultan niet tevens verzekerd zouden worden. In deze oogmerken vertrouwde de kroon op de eenstemmige medewerking der wetgevende magt, terwijl hij hoopte, dat onder de zegeningen des Hemels, de natie de toekomst met vertrouwen te gemoet zag.

De graaf van Derby hoopte, dat men niet ongeduldig zou worden, indien men na een paar veldtogten slechts weinig tot het ware doel gevorderd was. Nopens de geheime correspondentiën, kon hij niet zoover gaan als lord Clarendon, die beweerde, dat de Regering hierdoor geregtvaardigd was, en het bedrog door Rusland beoogd, aan het daglicht is gekomen. Integendeel, de correspondentiën toonden aan, dat de Britsche regering den Czaar bedrogen had. Sedert de Czaar in 1844 in Londen was geweest, heeft er eene volkomene, hoewel bijzondere, overeenkomst nopens de maatregelen door Engeland en Rusland te nemen, in geval het Turksche rijk eene ontbinding mogt ondergaan, tusschen den keizer van Rusland en den tegenwoordigen eersten minister bestaan. Uit dat oogpunt beschouwd, zouden wij niet in oorlog zijn, wanneer ongelukkiglijk Lord Aberdeen niet aan het bestuur ware gekomen; want de Czaar had alsnu gevolg aan zijn plan willen geven. Ten slotte zeide hij, dat alle standen der maatschappij in de nationale eer belang stellen en medewerken zullen, om den oorlog krachtdadig te helpen ondersteunen.

De graaf van Aberdeen bestreed de beschuldigingen tegen hem ingebragt. Hij was gemeenschappelijk met sir Robert Peel en de hertog van Wellington, een vriend geweest van eene Russische alliantie, omdat hij vast geloofd had, dat hierdoor de belangen van Europa het best behartigd zoude worden.

Hierna werd het adres van antwoord op de boodschap der koningin, dat als eene weerklank daarvan kan aangemerkt worden, met eenparige stemmen aangenomen, waarna het huis uiteenging.

In de zitting van het Lagerhuis op gisteren diende lord John Russell het adres in, in antwoord op de boodschap der Koningin. Hij zeide, dat er meer dan eene halve eeuw verloopen was, sedert eene boodschap van dergelijken aard was ingekomen, en dat het land 40 jaren de zegeningen den vredes had genoten.

Verder wees hij de noodzakelijkheid aan, waarin het land gebragt was, om tegen Rusland te velde te trekken. Het verval of de naderende ontbinding van het Turksche rijk, kon de ware oorzaak van Ruslands aanmatigingen niet zijn; doch alleen zucht tot vergrooting. Vervolgens trad hij in eene ontwikkeling van den loop der gebeurtenissen sedert het vorige jaar, en wees op het *Journal de Petersbourg* waarin gezegd wordt, dat er onderhandelingen zijn gevoerd wegens de verdeeling van Turkije. Daardoor is de overlegging der betreffende stukken noodzakelijk geworden; binnen kort hoopte de minister de overeenkomst met Frankrijk gesloten, tot het voeren van den oorlog, aan het huis te kunnen overleggen. Met Pruissen en Oostenrijk was nog geene overeenkomst gesloten, doch dezen hadden de noodzakelijkheid erkend van de handhaving der onafhankelijkheid en onschendbaarheid van het Turksche rijk. Hij geloofde, dat indien Pruissen toegetreden ware tot de voornemens van Oostenrijk, hij van deze beide mogendheden ook de meest voldoende mededeeling aan het huis konde doen. Doch het schijnt dat Pruissen de toetreding nog niet raadzaam heeft geoordeeld, hoewel dit land evenzeer belang had als andere mogendheden, om de oogmerken van Rusland tegen te gaan.

De heer Layard waarschuwde tegen afpersing van onedelmoedige concessien van de zoozeer misbruikte Turken, en maakte de ministers indachtig, dat zij in hunne verwachtingen omtrent Oostenrijk bedrogen konden worden. Ten slotte gaf hij zijnen wensch te kennen, dat de teugels van het bewind aan een krachtig en eensgezind bestuur toevertrouwd mogten zijn, dat in staat zou wezen, om de zaak met goed gevolg te besturen en ten einde te brengen, in plaats van aarzeling, weifeling en twijfel aan den dag te leggen, zooals men thans dikwijls zag gebeuren.

De heer Bright hing een treurig tafereel op van de waarschijnlijke gevolgen van den oorlog, van de vernietiging van het Turksche rijk en van de commerciele finantiele ongelegenheden, waarin Engeland zou geraken.

Lord Palmerston betreurde het, dat thans, nu de boodschap van de koningin beantwoord moest worden, punten van ondergeschikt belang ter sprake waren gebragt. Nu echter kon hij zeggen, dat de oogmerken van Rusland niet van gisteren dagteekenen. Dat land had gerekend op de onmogelijkheid eener alliantie tusschen Engeland, Frankrijk en Oostenrijk, weshalve het dacht, dat de tijd thans gekomen was, om een stouten stap te doen.

De heer d'Israeli zeide, dat het een regt van de kroon was, om oorlog te verklaren, en dat allen bij deze gelegenheid zich om de kroon zouden scharen; dat de discussien over de questiën van staatkunde echter bij eene andere gelegenheid zoude gevoerd worden. Ondertusschen kon hij niet nalaten, te doen opmerken, dat er tweeërlei gevoelens nopens Turkije bestonden.

Volgens het eene bezat Turkije veel levensbeginselen, en volgens het andere verkeerde het in een staat van hopeloos verval. Lord Aberdeen had er nooit een geheim van gemaakt, dat hij tot het laatste overhelde. Hij vestigde voorts de aandacht op het russische memorandum van 1844. Uit dat geheimzinnige document was het z. i. duidelijk, dat er eene overeenkomst bestaan heeft tusschen den keizer van Rusland en onze regering, waarin sprake is geweest van eene verdeeling van Turkije. Hij schetste de teleurstelling van den keizer van Rusland, die in verband hiermede zijne staatkunde ingerigt had. Ten slotte zeide hij, dat de oorlog voorkomen had kunnen worden, doch dat het ontstaan daarvan alleen te wijten was aan den graaf van Aberdeen.

Nadat nog eenige leden het woord hadden gevoerd, werd het adres met algemeene stemmen aangenomen.

Op voordragt van lord John Russell, ondersteund door den heer d'Israëli, is besloten, dat het adres aan H. M. door het geheele huis zou worden aangeboden.

Uit dit verslag blijkt, dat de regering hevige aanvallen heeft te verduren gehad, omdat de openbaarmaking der geheime staatsstukken tusschen de kabinetten van Londen en Petersburg gewisseld, volgens sommige leden aantoonden, dat zoo het Britsch bewind de openingen van Rusland betrekkelijk de waarschijnlijke ontbinding van het Ottomanische rijk niet ondersteunde, zijne houding niet duidelijk, klaar en stellig geweest is en het dus de gelegenheid aan keizer Nicolaas gaf, om te onderstellen, dat hij van den kant van Engeland geene ernstige tegenstreving in de uitvoering van zijne ontwerpen zou ondervinden. Vooral was de aanval tegen lord Aberdeen gerigt. Hij toch was in 1844 eerste minister, toen graaf v. Nesselrode aan het kabinet van Londen het beruchte memorandum rigtte, dat sedert dien tijd tot grondslag der geheime briefwisseling heeft gestrekt. Lord Aberdeen had dat memorandum derwijze ontvangen, dat keizer Nicolaas, toen hij in 1853 dien staatsman weder aan het hoofd der zaken geplaatst zag, kon gelooven, dat het oogenblik gekomen was om zijn ontwerp ten uitvoer te leggen, zonder van Engeland iets te vreezen te hebben. Lord Aberdeen heeft met nadruk alle overhelling voor Rusland afgeslagen. Lord Clarendon, maar inzonderheid John Russell hebben het gedrag van het tegenwoordig kabinet krachtig verdedigd. Uit de rede van John Russell zijn 3 omstandigheden gebleken: 1°. dat het onmogelijk was om nu reeds de grondslagen op te geven, waarop, na den oorlog, de vrede zou kunnen worden gesloten; 2°. dat niets aan de Engelsche regering aantoonde, dat Oostenrijk en Pruissen de bedoeling zouden hebben om zich aan de westelijke mogendheden aan te sluiten tot bestrijding van Rusland; en 3°. dat de overeenkomst tusschen Engeland, Frankrijk en Turkije gesloten, geheel van militairen aard is en dus volstrekt geene betrekking had tot de vraagstukken van het inwendig bestuur van Turkije. Het blijkt dan ook uit berigten van Constantinopel, dat men over de hervormingen, ten voordeele der Christenen, nog altijd onderhandelde.

FRANKRIJK.

De commissie voor het wetgevend ligchaam, belast met het onderzoek van het gevraagde verlof, om tegen den heer de Montalembert vervolgingen in te stellen, heeft haar rapport uitgebragt. Dat rapport strekt, gelijk te voorzien was, tot het niet toestaan van de gedane aanvrage. De commissie heeft zich beijverd, in dat stuk alle partijgeest ter zijde te stellen. Maandag zal over dat rapport worden beraadslaagd. De heer de Montalembert woonde de zitting niet bij.

DUITSCHLAND.

Het *Journal du Limbourg* deelt mede, dat het uitvoerend bewind van den Duitschen Bond besloten heeft, bij de gewigtige staatkundige omstandigheden en bij den uitgebroken oorlog tusschen drie groote mogendheden, maatregelen te nemen met het doel, om zich tegen alle onverwachte aanvallen te behoeden. De Duitsche Bond heeft bepaald, dat er 3000 Pruisschen te Sittard en te Roermond in bezetting zullen worden gelegd. Reeds den 1sten April 's avonds zouden de krijgslieden over den ijzeren spoorweg te Maastricht aankomen, en onmiddellijk naar hunne verschillende bestemmingen vertrekken. Denzelfden dag zal er een ander detachement Pruissische troepen komende van Kleef, aan de zijde van Venlo, op Limburgsch grondgebied komen. Het zal tusschen die stad en Roermond worden gestationneerd, ten einde met de eerstgemelde 3000 man een observatie-corps uit te maken, waarbij zich zal voegen het bond-contingent van Limburg, dat, zoo als men weet, uit ruiterij en artillerie bestaat. Gelijke maatregelen zijn genomen, om de andere gedeelten van Duitsche grenzen te bezetten, van af de Pruissische Rhijn-provincien tot het Z. O. uiteinde van het Groothertogdom Baden. Het verblijf van deze bondstroepen op het Limburgsch grondgebied schijnt van vrij langen duur te zullen zijn, daar er bepaald is dat de levensmiddelen en militaire benoodigdheden zullen aangeschaft en betaald worden, overeenkomstig de reglementen en tarieven van den Duitschen Bond. Het *Journal du Limbourg*, voegt bij deze belangrijke mededeeling het volgende:

„In de moeijelijke omstandigheden, waarin wij ons bevinden blijft ons een pligt over, dat is, om de Limburgers tot geduld en tot bedaardheid aan te sporen. Diegenen onzer medeburgers, die door nieuwsgierigheid gedreven zich heden avond (1 April) naar het station mogten begeven, mogen zich wel doordringen van die waarheid dat wij geen Duitschers zijn en dat we volstrekt geen lust gevoelen om het te worden. Derhalve geene blijken van geestdrift, geene hoera's en geene vivats, maar aan den anderen kant ook geene vijandelijkheid noch in onze woorden, noch in onze houding. Toonen we dat we met eene kalme gelatenheid den band weten te dragen, die de diplomatie ons in 1839 heeft opgelegd, waarvan de tegenwoordige omstandigheden nog meer dan die van 1848 de dwaasheid en het gevaar doen uitkomen."

TURKIJE.

De telegrafische berigten van gisteren en eergisteren komen hierop neder: Volgens het *Journal des Débats*, is door Turkije, Frankrijk en Engeland, eene gemeenschappelijke nota aan de regering van Griekenland gezonden, bij welke zeer ernstig wordt aangedrongen op het nemen van afdoende maatregelen van hare zijde tot het onderdrukken van de oproerige bewegingen onder de bevolking der aangrenzende Turksche provincien.

Naar luid van dergelijke berigten, wordt in het manifest, 't welk dezer dagen door de Oostenrijksche Regering is, of zal worden uitgevaardigd, de staatkunde van Rusland misprezen, en verklaard, dat Oostenrijk deze mogendheid daarbij geenzins zal ondersteunen, en met de verdere Staten van het Duitsch verbond, eene strikte onzijdigheid zal in acht nemen. De Oostenrijksche troepen in Hongarije zijn op den voet van oorlog gebragt.

Uit Toulon wordt gemeld, dat de naar de Levant bestemde Fransche troepen Vrijdag aldaar zijn aan boord gegaan en, met een gunstige wind, de haven hebben verlaten.

In de beide huizen van het Britsche Parlement zijn bij de overweging van de voorgestelde adressen, in antwoord op H. M. boodschap, betreffende den oorlog met Rusland, onderscheidene en nog al scherpe aanmerkingen gemaakt op de buitenlandsche staatkunde der tegenwoordige bewindslieden, maar is desniettegenstaande dit adres met algemeene stemmen goedgekeurd.

Vijf groote stoomschepen, die schepen van zwaar kaliber op sleeptouw hadden, met 4000 man aan boord, hebben Sebastopol verlaten.

De vereenigde vloten liggen, volgens de jongste berigten, nog te Beicos, alwaar zij worden opgehouden uit gebrek aan kolen.

De generaal Paskewitsch heeft Warschau verlaten en wordt den 4den April te Bucharest verwacht.

Berigten uit Koersoer van den 31 Maart melden, dat de Engelsche Oostzee-vloot bij het eiland Moen geankerd is. Dienzelfden avond heeft die vloot het anker te Tie... laten vallen.

Uit Weenen is per telegraaf van den 2 dezer het berigt ontvangen, dat aldaar tijdingen uit Bucharest van de... der vorige maand zijn aangekomen, behelzende, dat de Russen nieuwe voordeelen op de Turken behaald hebben. Isaktsche en Hirsova waren door hen ingenomen, en ...batag was bezet, zonder eenigen tegenstand te ontmoeten. Het hoofdkwartier der Russen was te Hirsova.

Volgens telegrafische berigten uit Parijs van 2 ..., meldt *de Moniteur*, dat de eerste thans vertrokken afdeeling der expeditionnaire troepen bestaat uit 20,07... voetvolk en 365 paarden.

Hetzelfde blad deelt mede, dat de Fransche regering aan Turkije eene som van 10 millioen heeft voorgeschoten, terug betaalbaar uit de leening of in te leveren benoodigdheden voor het leger.

Den 29 en 30 Maart zijn elf stoombooten uit ... vertrokken, aan boord hebbende troepen, welke naar het Oosten bestemd zijn, terwijl zij tevens in last ... om nog meerdere te Marseille en Algiers te gaan ... Gisteren zijn weder vier schepen vertrokken met ... soldaten. De *Napoleon* en *Suffren* hebben het 2...ste regement aan boord.

Uit Marseille zijn 30 handelsvaartuigen vertrokken met het materieel der artillerie, bestemd voor de Oostersche hulptroepen. Nog meerdere convoijen waren gereed te vertrekken. De derde divisie en de reserve werden verwacht. Te Marseille werd een groot feestmaal bereid ter eere van den prins Napoleon.

Uit de regtstreeksche berigten van het krijgstooneel blijkt alzoo, dat de Russen wederom eene voorwaartsche beweging hebben gemaakt. Er is nopens het Oostersche vraagstuk dikwerf zoo veel onverwachts voorgevallen, de gebeurtenissen hebben zich zoo snel achtervolgd, dat het ondoelmatig is, zich in gissingen te verdiepen. Anders zou men moeten vragen, of de Russen werkelijk het voornemen hebben om, vóór de aankomst der Engelsch-Fransche troepen, Varna of Schumla in te nemen? Eveneens zou men moeten vragen, waaraan het toe te schrijven is, dat Omer-Pacha bij herhaling, zonder tegenstand te bieden, zijne krijgslieden doet terug trekken. Het voorzigtigste is de gebeurtenissen af te wachten en zich te bepalen ze te vermelden, naarmate zij plaats vinden, zonder zich aan voorspellingen te wagen. Men kan zich echter niet genoeg tegen de geruchten van den dag wapenen. Elk oogenblik worden er geruchten in omloop gebragt, wier ongegrondheid spoedig blijkt, maar waarvan het doel is, om de ligtgeloovige menigte te verblinden of om beursprijzen te doen dalen of stijgen. Dat was in de laatste dagen het geval met die nopens den togt van de Russen naar Konstantinopel, botsing in de Zwarte Zee en zamenstelling van een Fransch leger aan den Rijn, geruchten die door den *Moniteur* zijn tegengesproken. De tijd zal moeten leeren, in hoever daaronder ook moet worden gerangschikt de tijding door den *Standard* uit Weenen medegedeeld, dat de Russen voornemens waren, denzelfden weg als in 1812 te bewandelen en alzoo besloten hadden de havens der Zwarte Zee, die aan de aanvallen der vereenigde vloot blootgesteld staan, te verlaten en te vernielen. Reeds zou Soukoum-Kale door hen door de vlammen vernield zijn en bij het vertrek van den *Sampson*, die het berigt van die verwoesting te Konstantinopel zou hebben overgebragt, hielden de Sirkassiërs zich bezig de stad te plunderen. De *Furious* zou langs de kusten blijven kruisen om nadere berigten in te winnen. Evenmin als dat geloof verdient, evenmin is dit het geval met een berigt van de *Times*, natuurlijk altijd met den telegraaph aangebragt, dat een Grieksch huis te Londen de tijding had ontvangen, dat de Russen den 29sten Kalefat zouden hebben aangetast en drie sterkten zouden hebben veroverd. Ook nopens de strekking van den overtogt der Russen over den Donau bestaat groot verschil van gevoelen. Het *Journal des Débats* gelooft, dat generaal Gortschakoff zijne linie van krijgsbewegingen eenvoudig heeft willen versterken en geenszins aanvallender wijze willen te werk gaan, door eerst naar Varna of Schumla te rukken. Brieven uit Bucharest van 22 Maart melden daarentegen, dat de Russen zich weldra in beweging zouden stellen, om den Donau nabij Silistria te overmeesteren en het beleg van die sterke vesting te ondernemen. Daardoor zou de linie der krijgsbewegingen worden uitgebreid en tevens die, aan de zijde van Azië ondernomen, minder in het oog loopende, maar meer gedekt zijn.

Uit Weenen schrijft men van 29 Maart: De berigten uit de vorstendommen melden, dat reeds den 16 Maart de generaal Gortschakoff te Bucharest bevel uit Petersburg heeft bekomen, om zich niet langer tot maatregelen van verdediging te bepalen, maar ook om den regter oever van den Donau over te gaan, en zich daardoor van zoodanige positien te verzekeren, als de veiligheid der troepen en hunne verdere uitbreiding op het Turksche grondgebied zouden mogen vereischen. In de eerste plaats is het in bezit nemen van de landstreek, bekend onder den naam van de Dobritscha, tusschen de monden van den Donau, de zee en den zoogenaamden wal van Trajanus, daartoe in aanmerking gekomen. De generaal Gortschakoff heeft in persoon de vereischte maatregelen verordend, om drie divisien infanterie, namelijk twee van het vijfde, en eene van het derde corps, met eene evenredige ruiterij en artillerie, den Donau te doen overtrekken, ten einde de genoemde landstreek ten spoedigste, en wel vóór den 26sten te bezetten, en zich in dezelve te vestigen.

Dit heeft aanvankelijk plaats gehad. De Turken hebben in vroegere dagen veel gewigt gehecht aan het bezit van de Dobritscha, maar Omer-Pacha heeft dit voorbeeld niet gevolgd; en heeft Mustapha-Pacha, die belast is geweest met de verdediging van die streek, slechts 20 à 30 000 man gelaten, die zeker niet tegen de 40 à 50.000 man, goed uitgeruste russische troepen, welke den overtogt hebben volbragt, bestand zullen zijn. Men vermoedt, dat de Turken tot achter den wal van Trajanus zullen terugtrekken, en aldaar eenige versterking afwachten, die reeds naar de zijde van Karassu in aantogt is.

— Het *Journal de Francfort* geeft eene schets van de geduchte verdedigingsmiddelen der Russen in de Oostzee en inzonderheid te Kronstadt, te Helzingfors en Sweaborg, in welke havens de russische vloot verdeeld ligt. »De kustlichten — zegt het blad o. a. — worden niet meer brandende gehouden; alle boeijen en andere voor de scheepvaart dienstige merken zijn weggenomen; en zonder deze hulpmiddelen kunnen zelfs de oudste en meest geoefende russische loodsen den weg schier niet vinden tusschen de klippen en zandbanken. De scheepsdivisie te Sweaborg wordt door het ijs niet langer belet uit te loopen; doch de Oostzee of althans de golf van Finland zal wel niet voor het eind van April geheel vrij van ijs zijn. In de golf van Finland, alwaar linieschepen niet dan bezwaarlijk varen kunnen en die meest alleen voor gewone koopvaardijschepen diep genoeg is, worden over het ijs groote rotsblokken naar het vaarwater gevoerd, die bij de dooi zinken en naar men hoopt, de Engelsche en Fransche schepen zwaar beschadigen zullen.»

— Reeds is onder de telegrafische berigten medegedeeld dat de Engelsch-Fransche vloot door gebrek aan kolen te [illegible] wordt opgehouden. Zoodra zij zich van goeden [illegible]raad zal hebben voorzien, zal zij, zonder tijd te [illegible], naar de Zwarte Zee terugkeeren. De inscheping der troepen in Frankrijk wordt thans dagelijks met kracht voortgezet. De Oostzee-vloot heeft volgens de laatste tijdingen het anker geworpen te Temern, zijnde een eiland in de Oostzee, gelegen bij den uitgang van den grooten Belt. Men ziet dus dat er thans van de Engelsch-Fransche zijde geen tijd verloren gaat, zoodat men elken dag nieuwe gewigtige gebeurtenissen kan te gemoet zien.

— Men schrijft uit Brussel, den 29sten Maart, aan de *Kölnische Zeitung* het volgende:

»Een renbode van de Fransche regering is dezen ochtend onze stad voorbijgetrokken om zich naar Weenen te begeven. Hij is belast met het overbrengen van belangrijke depêches, en indien ik gelijk ik daartoe allen grond heb om te gelooven, goed onderrigt ben, is hij ook overbrenger van eenen eigenhandigen brief van keizer Napoleon aan keizer Frans Jozef. Eerstgemelde vorst herinnert aan den keizer van Oostenrijk de belofte van zijn bewind om zich geheel aan de Westelijke mogendheden aan te sluiten, ingeval de Russen den Donau mogten overtrekken. Keizer Frans Jozef voegde toen bij zijne belofte: «want ik heb geen lust om noch bedrogen te worden, noch een verrader te zijn.» Deze uitdrukking is in den brief van Napoleon herhaald.

»Dezelfde bode heeft mede depêches overgebragt naar den Franschen gezant alhier, en men verzekert mij dat deze het bevel heeft ontvangen om de Belgische regering ten dringenste uit te noodigen, om de vertoogen van Frankrijk te ondersteunen.

»Uit dit alles blijkt, dat men te Parijs nog niet geheel de hoop heeft opgegeven om op Oostenrijk te rekenen. Het vertrouwen is ongetwijfeld niet meer grenzeloos, hetgeen daardoor bewezen wordt, dat de Fransche minister van oorlog de hand heeft geslagen tot de toebereidselen, die het leger van den Rijn en dat der Alpen betreffen. Men wijst tot de hoofdkwartieren dezer legers aan de steden Lyon, Straatsburg en Metz.

— Men leest in eene bijzondere briefwisseling uit Berlijn:

De graaf von der Gröben, die aan de koningin van Engeland een eigenhandigen brief van zijnen souverein, den koning van Pruissen, heeft ter hand gesteld, heeft uit Londen een eigenhandigen brief van koningin Victoria overgebragt, waarin H. M. hare vreugde over de ontvangst van den brief des konings uitdrukt, en de overtuiging koestert, dat de vriendschappelijke betrekkingen tusschen de beide landen, zelfs in den tegenwoordigen staat van zaken, zullen blijven verzekerd.

— Het meest gewigtige berigt, dat in de twee laatste dagen is ontvangen, is zeker dat van het uitvaardigen van een manifest, door den Keizer van Oostenrijk. Dat staatsstuk is evenwel nog niet officieel bekend. Een bijzonder schrijven uit Parijs deelt een overzigt van dat stuk mede. Zoolang het nog niet gebleken is dat het een staatsstuk is, moet er niet te veel geloof aan gehecht worden, maar wij zullen mededeelen, wat de briefschrijver zegt: Het stuk is gesteld in eenen zin, om de Westelijke mogendheden grootelijks te voldoen, zonder daarom Rusland te zeer ontevreden te maken. Het keurt het gedrag van Rusland zeer af, en verklaart stellig dat het Oostenrijksch bewind zich in den tegenwoordigen krijg aan zijn ouden bondgenoot niet zal aansluiten, maar het eindigt en, overeenstemming met Pruissen en de Duitsche mogendheden, tot de strikst mogelijke onzijdigheid. Daarin wordt wel gesproken van de goede verstandhouding tusschen Pruissen en Oostenrijk, maar het manifest gewaagt niet van een aanvallend en verdedigend verbond tusschen die beide mogendheden. Uit dat staatsstuk is dus op te maken, dat Oostenrijk geen werkdadig aandeel in den strijd zal nemen. Wel is waar heeft Oostenrijk vroeger te kennen gegeven, dat de overtogt van den Donau zijne staatkunde zou kunnen doen wijzigen en het zich meer aan de Westelijke mogendheden zou doen aansluiten; maar van eene andere zijde wordt opgemerkt, dat het verklaard heeft, dat het den overtogt over den Donau als eene oorlogsverklaring zou aanmerken, doch dat die verklaring geschied is toen de onderhandelingen nog loopende waren. Nu de oorlog tusschen Frankrijk en Engeland aan de eene, en Rusland aan de andere zijde uitgebarsten is, is de stand van zaken veranderd. De vroegere verklaringen van Oostenrijk binden het niet meer, daar zij op den tegenwoordigen toestand niet meer van toepassing zijn. Het berigt, dat het leger van Hongarije op voet van oorlog is verklaard, bewijst evenwel dat Oostenrijk niet lang voornemens is, zijne strikte onzijdigheid te bewaren. — Het Pruissisch bewind heeft, onder dagteekening van 5 Maart, aan zijn vertegenwoordiger te Weenen, den heer von Arnim, eene depêche toegezonden, die tot eersten grondslag strekken moest voor een nieuw op te maken protocol, dat door de vier mogendheden zou worden geteekend, en waarin eenige voorbehoudingen voor Pruissen zouden worden toegelaten.

De onderhandelingen, die over dat protocol worden gevoerd, zijn geheel en al afgescheiden van die, welke door den generaal von Hess te Berlijn plaats vinden, en die ten doel hebben eene soort van militaire overeenkomst tusschen Oostenrijk en Pruissen te sluiten.

Binnenland.

Staten-Generaal.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal zal aanstaanden Dingsdag ten half 2 ure hare werkzaamheden hervatten. Aan hare overwegingen zijn onderworpen de volgende wetsontwerpen, als:

1°. tot regeling van het Muntwezen van Nederl. Indie;

2°. tot aanwijzing der middelen tot herstel van het muntwezen in Ned. Indie;

3o. tot regeling van het pensioen der militaire leden van het Hoog militair geregtshof;

4o. tot wijziging van hoofdstuk IV der Staatsbegrooting voor 1853 (abonnementen, commissien van administratie over de gevangenissen.

5o. verhooging van hoofdstuk VII der staatsbegrooting van 1853 (Tractement van den Minister).

6o. verleenen van vrijdom van inkomende regten voor meststoffen in Ned. Indie.

7o. opheffing der paardenposterij.

8o. verhooging van hoofdstuk VIII der staatsbegrooting voor 1854. (Droogе dok te Willemsoord).

9o. verhooging van hoofdsuk V der staatsbegrooting voor 1853 (Herstel van waterkeeringen in Zeeland).

10o. vereeniging van gemeenten.

11 . amortisatie van nationale schuld.

12o. regeling van het fonds van koopprijzen van domeinen, dienst 1853 en 1854.

13o. verhooging van het Xe hoofdstuk der staatsbegrooting van 1854.

14o. wijziging van hoofdstuk VI der staatsbegrooting 1853 (kindergelden enz).

15o. verleenen eener bijdrage voor het scheepvaartkanaal van Assen naar Groningen.

16o. wijziging der wet van 12 Maart 1818 (Uitoefening der groote visscherij).

17o. verhooging van hoofdstuk V der staatsbegrooting voor 1854 (vergoeding van rente aan de Nederl. Rijnspoorweg-Maatschappij).

en 18o. verklaring van algemeen nut voor den aanleg van een spoorweg van de Belgische grenzen in de rigting van Antwerpen langs Roozendaal tot aan het Hollandsche Diep bij Roodevaart met eenen zijtak van Roozendaal tot Breda.

Bij de Tweede Kamer zijn aanhangig gebleven de volgende wetsontwerpen, die na het reces in verdere behandeling zullen worden genomen, als tot:

1o. regeling van het armbestuur.

2o. regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1851.

3o. het verleenen van pensioen aan mindere geëmployeerden, werklieden, en bedienden, op daggeld werkzaam bij inrigtingen van 's Rijks Zee- en Landmagt.

4o. vaststelling van het Reglement op het beleid der regering van Nederl. Indie.

5o. het geven eener eindbestemming aan de baten, voortspruitende van de voormalige wees- en momboir kamers.

6o. houdende eenige veranderingen in de bestraffing van misdrijven.

7o. vijfjarige verjaring van de coupons der certificaten van nationale schuld.

8o. wijziging in het Tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer.

9o. wijziging der wetten betreffende den accijns van het gemaal.

10o. Uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters in strafzaken.

11o. bijdrage voor het Uitwateringskanaal van Gouwe naar den Amer.

12o. Raming van uitgaven wegens vertrekkingen voor het Departement van Oorlog, dienst 1854.

13o. Verwisseling van Staatsschuld en 14o. wijziging van hoofdstuk X der Staatsbegrooting voor 1853.

Van Regeringswege is openbaar gemaakt de rekening van ontvangsten en uitgaven voor en ten behoeve van het bijzondere fonds ter voldoening der uitgaven, voortvloeijende uit de kolonisatie van behoeftigen in de kolonien van de Maatschappij van Weldadigheid, over het dienstjaar 1852, waaruit blijkt, dat het batig slot over 1851 heeft bedragen *f* 219,439.69½. — De ontvangsten met het batig slot, bedroegen in 1852 *f* 647,809.60: — de uitgaven, *f* 487,152.55, leverende alzoo een batig slot van *f* 160,657.05.

's Gravenhage, 3 April.

Wij deelden reeds Zaturdag avond het grootste gedeelte mede van de promotiën, die bij het leger hebben plaats gehad. Zie hier het slot daarvan:

Z. M. heeft de navolgende hoofd- en verdere officieren op pensioen gesteld: H. Barnelot Moens, majoor, adjud. in het prov. komm. van Friesland, *f* 1300. J. J. G. G. D. Herr, Kolonel plaatsel. komm. der 1ste kl. te Amsterdam, *f* 1800. D. J. van Winsheijm, Kolonel plaatsel. kommand. der 2de kl. te Breda, *f* 1800. J. F. Nieuwkuijk, Kolonel plaatsel. komm. der 2de kl. te 's Bosch, *f* 1800. H. Landolt, kolonel plaatsel. komm. der 2de kl. te Nijmegen, *f* 1800. W. C. H. Meijners, kolonel plaatsel. komm. der 2de kl. te Utrecht, *f* 1800. [illegible] von Schwartz, majoor plaatsel. komm. van de 3de kl. [illegible] *f* 1300. J. von Salis Jenins, majoor plaatsel. komm. [illegible] kl. te Venlo, *f* 1300. G. W. van Leliveld, [illegible] kapit. plaatsel. adjud. der 1ste kl. te Maastricht [illegible] Graswinckel, kapit. adjud. der 1ste kl. [illegible] J. H. R. van Stuwe, kapit. plaatsel. [illegible] den Helder, *f* 765. [illegible] der 2de kl. te Amsterdam [illegible] majoor 2de regem. 2de regem. infant. *f* 1300. [illegible] infant. *f* 1300. *f* 1800. [illegible] infant. *f* 1800. C. [illegible] infant. *f* 1080. P. J. van [illegible] infant. *f* 1080. J. A. Koppelaar, [illegible] *f* 1080. T. F. Gebhard, idem bij idem, *f* 1080.

—

Z. M. heeft tot leden van het collegie van regenten over het huis van arrest te Appingedam benoemd de heeren Mr. J. Pot, [illegible] van Loon, burgemeester der stad Appingedam, en Mr. L. Vos, regter in de arr. regtbank aldaar.

De gemeenteraad van 's Gravenhage is tegen morgen, 4 April, des namiddags ten één ure beschreven voor de volgende onderwerpen:

A. Het ontvangen van mededeelingen.

B. Het delibereren over:

1o. Praeadvies van burg. en wethouders op het request van J. Hoogeveen;

2o. Praeadvies van burg. en wethouders op de requesten van de heeren Lux en Behr;

3o. Praeadvies van burg. en wethouders op het request van den heer Pauw;

4o. Praeadvies van burg. en wethouders op het request van de gebroeders....

5o. Request van den heer J. B. Maxwils;

6o. Voorstel van burg. en wethouders tot het in het openbaar aanbieden in erfpacht van een stuk grond te Scheveningen aangevraagd door onderscheidene personen;

7o. Praeadvies van burg. en wethouders omtrent den post van badmeester en de voorgestelde toelage aan jufvrouw Pronk;

8o. De missive van den commissaris des konings betrekkelijk het dagblad, en

9o. Het voorstel van burg. en wethouders tot het aanbouwen van twee vleugels aan het badhuis.

Wij lezen het volgende in de *Prov. Zeeuwsche Ct.* Bij de jongste vervulling van de directie der registratie 's Gravenhage, opengevallen door de benoeming van den heer Pfister tot lid der rekenkamer (met voorbijgang van den eersten candidaat, den heer P. J. Bachiene) is deze ook daar niet benoemd geworden, zijnde als directeur aangesteld de heer Lee, naar men meent na den heer Bachiene als hoofdambtenaar in der tijd benoemd. Laatstgemelde is eenvoudig ingedeeld bij het corps, waartoe hij behoort, naar de klasse die aan gemelden heer Lee reeds in Januarij 1852 is toegekend, en alzoo toen ook reeds aan den anderen toekwam, doch welke hem destijds en ook tot dus verre was onthouden, omdat hij, destijds lid der tweede kamer zijnde, zelf moet hebben verlangd, gedurende dien tijd buiten alle ambtelijke reorganisatie te blijven.

De tweede kamer der Staten-Generaal is uiteengegaan en zal tegen het laatst van April weder bijeengeroepen worden. De regering zal zich den vacantietijd der Wetgevende Magt ten nutte maken, om op de verslagen der Kamers, over de aanhangige Wets-ontwerpen, en vooral op dat van het Armbestuur, hare antwoorden gereed te maken. Bij de hervatting der werkzaamheden van de tweede kamer, kunnen dan die Wets-ontwerpen, waarop de antwoorden der regering zijn ingekomen, spoedig in discussie worden gebragt, terwijl in de sectien onderzocht worden de nieuwe Wets-ontwerpen, die de regering mogt indienen.

Tegen Junij, bij de nadering der verkiezing, gaat de kamer weder uiteen, en hoogst waarschijnlijk na Junij eerst, zal het Wets-ontwerp op het beleid der Regering in Nederland's Indië, worden bediscussieerd.

De eerste kamer, die in 't begin van April vergadert, zal welligt dan nog niet het Wets-ontwerp van het Indische Muntwezen, door de tweede kamer aangenomen, in beraadslaging nemen. *U. Ct.*

---

* De inspectie over de zich met groot verlof bevindende miliciens, die in de maand October 1853 had moeten gehouden worden, zal in de hoofdplaatsen van de onderscheidene militiekantons dezer provincie plaats hebben op de volgende dagen: Dordrecht, Zaturdag 6 Mei; Vianen, Dingsdag, 16; Gorinchem, Maandag 15; 's Gravendeel, Zaturdag 13; Oud-Beijerland, Woensdag 10; Ridderkerk, Dingsdag 9; IJsselmonde, Maandag 8; Alblasserdam, Donderdag 11; Sliedrecht, Vrijdag 12; Rotterdam, Donderdag 11; Brielle, Woensdag 17; Dirksland, Dingsdag 16; Overschie, Woensdag 10; Zevenhuizen, Dingsdag 9; Leiden, Vrijdag 12; Woerden, Vrijdag 19; Schoonhoven, Maandag 15; Gouda, Woensdag 17; Alphen, Maandag 22; Oudshoorn, Dingsdag 23; Sassenheim, Zaturdag 13; 's Gravenhage, Donderdag 18; Naaldwijk, Woensdag 24; Vlaardingen, Dingsdag 23; Schiedam, Maandag 22; Delft, Vrijdag 19 en Stompwijk, Zaturdag 20 Mei.

* Gisteren avond heeft het corps officieren der dienstd. schutterij in de zaal van den schouwburg de laatste bijeenkomst gehouden. De zaal was smaakvol en op eigenaardige wijze gedecoreerd. De kolonel-kommandant en andere hoofd-officieren der schutterij als ook de kolonel van het regement Grenadiers en Jagers benevens vele hoofd- en andere officieren van verschillende wapens, woonden deze bijeenkomst bij. Verscheiden toasten zijn ingesteld, voornamelijk op Koning en Vaderland. Door het muzijk-corps der schutterij werden uitmuntende muzijkstukken uitgevoerd.

* De gister door broederen-diakenen der Herv gemeente alhier gehouden collecte, bij de verschillende godsdienstoefeningen in de Herv. kerken, met uitzondering van die bij de militairen, en die strekken moet ten behoeve van de noodlijdende kerken in ons vaderland, heeft, na aftrek der gewone collecte, opgebragt *f* 743.32, zijnde ongever *f*. 100 meer dan in het vorige jaar.

* Nederlandsche Bank. Opgaven naar aanleiding van het koninklijk besluit van 9 Junij 1852 (*Staatsblad* no. 124): Omloopende bankbiljetten *f* 93,807,110.00; saldo's van rekeningen-courant *f* 222,913,03.82½, en munt en muntmateriaal *f* 100,279,795.68½.

* H. M. de Koningin-moeder heeft eergisteren middag bij HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik voor de eerste maal aan het diner deelgenomen.

* Men verneemt, dat Zr. Mjs. besluit van den 23 Augustus 1852 (*Stbl.* no. 141), in zoo verre eene wijziging heeft ondergaan, dat in gemeenten, waarvan de kom op eenigen afstand van het strand gelegen is, de burgemeesters zich zullen kunnen doen vervangen door een substituut, die zoolang het hoofd der gemeente op de plaats der stranding of aanspoeling niet tegenwoordig is, de bemoeijingen van dezen zal waarnemen. De benoeming van de substituut-strandvonders, zal, even als vroeger, door de commissarissen des konings in de provincie geschieden. Gedurende hunne dienstverrigting zullen zij een onderscheidings-teeken dragen.

---

* De verordening op het uitroeijen van rupsennesten, vastgesteld door den Raad dezer gemeente, van 15 Maart 1853, is door den koning vernietigd. Men zal zich herinneren, dat de wet van 26 Ventôse 14e jaar op dat stuk, nog van kracht wordt beschouwd.

---

* In het begin dezer week heeft de staats-commissie, benoemd bij Zr. Mjs. besluit van 24 September 1853, eene vergadering gehouden met den minister van Justitie, om met dezen in overleg te treden over de grondslagen welke bij de wet tot regeling eener nieuwe regterlijke inrigting zullen worden gevolgd. Zoodra die grondslagen, gelijk men meent, zullen zijn vastgesteld, zal de commissie overeenkomstig dezelve overgaan tot het ontwerpen eener wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie, in verband met verbeteringen, zoowel in de bepalingen van het wetboek van burgerlijke regtsvordering, als in die van het wetboek van strafvordering, met bijvoeging van de vereischte memorie van toelichting, om vervolgens door den minister van justitie aan 's konings nadere overweging te worden onderworpen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft bepaald, dat de verkiezing in het kiesdistrict Eindhoven, van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ter vervulling van de vacature, ontstaan door het ontslag van den heer Mr. P. van den Heuvel, zal plaats hebben op Donderdag den 27 April.

Volgens het *Handelsblad* zou uit een bijzonder schrijven uit Batavia, 10 Febr., blijken, dat de rijst-oogst op Java zeer is tegengevallen. De productie schijnt in de laatste jaren op het hoogst te zijn geweest. De Banka-tin levert echter veel op. De opbrengst zou volgens dien brief, over 1853 90.000 pikols beloopen en eenige millioenen winst opleveren.

Men verneemt, dat Z. M. de voorzitters en secretarissen der onderscheidene instellingen van landbouw, heeft doen uitnoodigen om op 20 April bijeen te komen in het Huis ten Bosch, alhier, ten einde te beraadslagen over eenige punten van zuiver landbouwkundigen aard en tevens de voorzitter en secretaris van elke instelling heeft uitgenoodigd, zich door een of twee landbouwers te doen vergezellen.

Door tusschenkomst van het Gouvernement zijn, met de *Europa*, van de heeren Hoboken en Co. te Rotterdam, vertrokken 14 kweekelingen en onderwijzers voor Nederlandsch Indie.

Leijden, 2 April. Gisteren promoveerde alhier tot doctor in de regten, de heer B. L. Rasch, van 's Gravenhage, na verdediging van Theses Juridicae Inauguralis.

Zutphen, 2 April. Op de voorjaarsmarkt den 30 Maart alhier gehouden, werden voor het vee verbazend hooge prijzen betaald; ook de granen waren hooger.

Wildervank, 1 April. Eergisteren is van de werf van den scheepsbouwmeester S. Leeuwes alhier, te water gelaten, de nieuwe schoonergaljoot *Bougina Lammechiena*, voor rekening van en te voeren door kapitein S. R. de Jonge, van Wildervank.

Veendam, 1 April. Eergisteren is van de werf van den heer J. Bieze Jr. alhier, van stapel geloopen het nieuwe galjootschip *Annechiena*, groot 90 lasten, voor rekening van en te voeren door kapt. D. D. de Jonge, van Pekela.

's Bosch, 1 April. Morgen zal in de Kapel van het Groot Seminarie te Haaren, de plegtige consecratie plaats hebben van Monseigneur Deppen, benoemd bisschop van Samos, coadjutor van Z. H. W. Mr. den Aartsbisschop van Utrecht. Bij die gelegenheid zal aan de studenten eene groote vacantie, van vijf weken, worden verleend.

* **Langstraat.** Vele akkers in deze streken, welke met zaadkoorn zijn bezaaid, van ten voorleden jare verhagelde granen, en vooral de Roggeakkers, hebben een treurig aanzien.

Het blijkt, dat de meeste graankorrels geene gezonde kern bezaten om behoorlijk te kunnen ontkiemen. Het meerendeel is in den grond verrot terwijl het overige slechts dunne, zwakke planten heeft voortgebragt. Overigens staan de wintergranen vrij goed.

|*| **Waalwijk** 1 April. Gisteren bevonden zich alhier de heeren officier van Justitie en Regter-Commissaris uit 's Bosch, in zake van het faillissement van den heer H. M., die geheel onverwacht met een belangrijk passief zijne betalingen heeft gestaakt. Er schijnen echter geene voldoende gronden aanwezig geweest te zijn, hem wegens frauduleus bankroet te arresteren.

— De werkzaamheden onder den schoenmakersstand worden bovenmate slap. Van week tot week worden aanzienlijke getalen knechts afgedankt, zoodat het, bij de tegenwoordige duurte der levensmiddelen, ten opzigte dezer lieden een hoogst kommervol aanzien krijgt, te meer daar de fondsen der liefdadige instellingen uitgeput raken

---

Advertentiën.

Men zal, ten overstaan van Mr. J. F. A. LEESBERG, Notaris te 's Gravenhage, in het **Venduhuis der Notarissen, in de Nobelstraat** aldaar, op Maandag, den 1 Mei 1854, des namiddags ten 5 ure, in het openbaar veilen, en op Maandag den 8 daaraanvolgende, des avonds ten 7 ure, finaal verkoopen:

Eene kapitale **BOUWMANSWONING**, gemerkt letter B, no. 40; bevattende eene goede Huizinge, met 5 vertrekken, zolder, kelder, spinde, stalling voor 25 Koebeesten en 3 Paarden, anex 2 Wagen- en een Varkensschuur, eene tweede Stalling voor 10 Koebeesten, een Snuiver, een Vinkehuis, drie Hooibergen, mitgaders daarbij behoorende en aangrenzende TUIN, weltoegemaakte BOUW-, WEI- of HOOILAND, DUINGROND, VINKEBAAN, BOSCH en WATERING, staande en gelegen onder de gemeente Loosduinen, kadaster sectie A, Nos. 11 tot en met 22, 133 tot en met 147, 179, te zamen ter inhoudsgrootte van 43 bunders [illegible] roeden; belendende ten N. en N. O. het eigendom van Jonkheer Mr. *R. M. F. Diert*, ten W. en N. W. dat van Baron *R. Collot d'Escury*, ten Z. dat van Vrouwe Douairière *Qnarles van Ufford* en de Wed. *van der Klugt;* verhuurd, uitgezonderd de Jagt, voor *f* 700 's jaars, en wel het Bouw- of Teelland tot het ontblooten der schoof, het Wei- of Hooiland tot Kersmis 1855, en de Huizinge met andere getimmerte tot 1 Mei 1856, alles met 5 optiejaren; aangeslagen in de grondbelasting, over 1854, met *f* 111.70, en in de polderlasten en sluisgelden, over 1853, met *f* 54[illegible] te aanvaarden, onder gestanddoening der huur, bij betaling der kooppenningen, op 1o. Julij 1854. [illegible] dagelijks, except des Zondags, tot des namiddags 4 ure te bezigtigen; zijnde alles breeder bij geaffigeerde biljetten omschreven. Nadere informatiën zijn te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris LEESBERG.

(342)

Eerste Huwelijks-afkondiging

Zondag, 2 April 1854.

Mr. Jacob Cornelis Rasch, 28 j. met Wilhelmina Ad[illegible] Roest, 28 j.; Mr. Simon Johannes Antonij van Walchren[illegible] j. met Henriette Wilhelmina Cornelia Adelaide Scholten[illegible] Oud Haarlem, 19 j.; Jacob Cramer, 28 j. met Arendje [illegible]huizen, 27 j.; Krijn Toet, 56 j.; met Adriana Grootveld[illegible] Willem Antonie Hierck, 23 j. met Margaretha Johanna[illegible] helmina van Rijn, 28 j.; Jakobus Grisel, 33 j. met A[illegible] Okhuizen, 31 j.; Adrianus Wilhelmus Oosterberg, 24 j[illegible] Elisabetha Hermina Bruggeman, 24 j.; Huibert Schouten[illegible] j. met Sara Beger, 28 j.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 3 April 1854.

	Pct.			Pct.	
Nederland.			**Rusland.**		
Ned. W. Schuld.	2½	52¼ ¾ 9/16	*Hope* 1798/1816	5	93[illegible]
Dito Certificat. .	3	63¼	Dito 1828/1829	5	93½
Dito Dito . .	4	80⅛ ⅜ ⅛	Cert. 1831/1838	5	79
O. I. Leening. .	4		Dito Dito	4½	75
Amort. Syndic.	3½	81 ⅛	Dito *Hope* . . .	4	68
Hand.-Maats. .	4½		Dito *Stieglitz* .	4	
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten . .	2½		Inschr. Assig. .	6	
Do *Rothschild* .	2½		Certific. dito. .	6	5[illegible]
Frankrijk.					
Obligatiën . . .	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	16⅝ ¾	Obligatiën . . .	4	57[illegible]
Dito Buitenl. .	3	34⅝ ¾	**Oostenrijk.**		
Do Binnenl. 6/m.	3	32¼ ½ 5/16			
Bew. Sp. Com.		3½	Metalliek . . .	5	[illegible]
Amort. Schuld.		3½	Dito bet. Amst.	5	[illegible]
Portugal.			Dito letter B. .	5	[illegible]
Londen nieuwe.	5	30½ ¾ 9/16	Dito 1847 . . .	2½	[illegible]
Dito uitgest . .	4		Dito 1851/1852	2½	[illegible]

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 88; dito te Londen 5 pct. 88¾; Philad., Bank-act, 3 3/16; Mexic., te Londen 22 5/16, ½, 7/16; dito Onb. 22 5/16, ½, 7/16, Peru 4[illegible]

Over het geheel was de markt heden zeer levendig [illegible] ben de prijzen zich op hun standpunt van gisteren [illegible] souteneeren, alleen Russen waren williger.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.